

af de Udtalelser, der tidligere ere faldne fra den ærede Ordfører i denne Sag — at det foreliggende Forslag ikke skal betragtes som det sidste Ord fra Tingets Side i denne Sag. Jeg vilde snarest have troet det modsatte efter den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører omtalte min Forgængers Stilling til Sagen, idet han betragtede den som afvisende, thi denne Opfattelse stemmer ikke med, at man ogsaa fra den anden Side er villig til at gaa videre paa det her foreliggende Grundlag.

Leth-Espensen: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds (Olsen), at jeg tror, han tager fejl, og jeg tror, han tager dobbelt fejl, for det første naar han tror, at der er saa stor Stemning ude omkring i Landet for hemmelig Afstemning, og dernæst særlig, hvis han tror, at den hemmelige Afstemning vil være til Fordel for Socialdemokratiet. Jeg tror, at er der noget Sted, man har Valgtryk, saa vil det blive paa den Side.

Olsen: Efter den Opfattelse, som det ærede Medlem har af Partiernes, og af, hvor der er mest Valgtryk, maatte han jo kunne gaa med til Indførelsen af den hemmelige Afstemning, naar han vil modarbejde Socialdemokratiet; men jeg mærker ikke noget til, at der er noget synderligt Hang hos ham til at gaa denne Vej. I øvrigt vil jeg sige, at jeg formener at kende Stemningen i Befolkningen lige saa godt som det ærede Medlem, og jeg har den modsatte Mening af hans om Stemningen; dog derom kan man jo strides. Et vil jeg dog endnu notere, jeg synes ikke, det er rigtigt af en Repræsentant for Folket, at sige noget saadant her i Tinget som, hvad det ærede Medlem udtalte, at naar Rigsdagsmænd her i Tinget have givet dette Forslag deres Stemme, har det muligvis ikke været, fordi de syntes om Forslaget og kunde ønske det gennemført, men maaske kun, fordi de vilde sende det som en Slags Prøveballon op i det andet Ting. Det finder jeg nærmest er at kaste en Skygge paa Folkets Repræsentanter her i Tinget og derigennem paa sig selv, hvilket man helst skulde undgaa.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Leth-Espensen: Naar det ærede Medlem mente, at jeg skulde have kastet en Skygge paa Repræsentanter her i Tinget ved at udtale, at de undertiden stemme for Love af taktiske Grunde, tror jeg ikke, der er mange, der ville give ham Ret deri. Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at jeg derigennem ogsaa kastede en Skygge paa mig selv, tager han endnu mere fejl, fordi jeg nemlig har den Svaghed i Almindelighed ikke at tage disse taktiske Hensyn.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Arbejdstid.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2413 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. Jensen): Det er tredje Gang, dette Forslag foreligger til Behandling her i Tinget, og allerede af den Grund skal jeg ikke indlade mig paa Forslagets Enkeltheder, men blot henvise til, hvad jeg allerede har sagt tidligere. Den Tid, der er gaaet, siden Forslaget var til en udførlig første Behandling for to Aar siden, har ikke overbevist mig om, at dette Forslag er ubetimeligt. Jeg skal tilføje, at der i den forløbne Sommer er blevet afholdt en international Arbejderbeskyttelseskongres i Svejts, i Zürich, hvor der foruden Repræsentanter for Arbejderne tillige var Repræsentanter for andre Samfundsklasser. Der blev det netop ogsaa fremhævet, at et af de Maal, man maa stræbe efter, var en lovbestemt Arbejdsdag, som helst burde nærme sig — som her foreslaaet — de 8 Timer. Jeg gør opmærksom herpaa, fordi det ogsaa heraf vil ses, at der er en Tendens, en stærk Bestræbelse i store Kredse i Samfundet henimod, at der skal lovgives paa dette Omraade. Dette turde være et Forsvar for, at vi til Trods for, at For-